

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Supremo (Hispaania) 5. detsembril 2018 – Ayuntamiento de Pamplona versus Orange España S.A.U.

(Kohtuasi C-764/18)

(2019/C 112/21)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal Supremo

Põhikohtuasja pooled

Kassaator: Ayuntamiento de Pamplona

Vastustaja: Orange España S.A.U.

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. märtsi 2002. aasta direktiiv 2002/20/EÜ elektrooniliste sidevõrkude ja -teenustega seotud lubade andmise kohta (loadirektiiv), ⁽¹⁾ mida Euroopa Kohus on tõlgendanud seoses ettevõtjatega, kes tegutsevad mobiiltelefoniteenuste sektoris, ja konkreetselt selle direktiivi artiklites 12 ja 13 liikmesriikide maksustamisvälistamise teostamisele ette nähtud piirangud on kohaldatavad tavatelefoniside- ja internetiteenuseid pakkuvatele ettevõtjatele?
2. Kui eelmisele küsimusele vastatakse jaatavalt (ja see direktiiv tunnistatakse tavatelefoniside- ja internetiteenuste osutajatele kohaldatavaks), siis kas direktiivi 2002/20/EÜ artiklitega 12 ja 13 on liikmesriikidel lubatud kehtestada tasu või kasutustasu, mille suurus määratakse kindlaks ainult brutotulu alusel, mida ettevõtja – kes on paigaldatud seadmete omanik – on aastast teeninud tavatelefoniside- ja internetiteenuste osutamisega vastaval territooriumil?

⁽¹⁾ EÜT 2002, L 108, lk 21; ELT eriväljaanne 13/29, lk 337.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landgericht Koblenz (Saksamaa) 6. detsembril 2018 – Stadtwerke Neuwied GmbH versus RI

(Kohtuasi C-765/18)

(2019/C 112/22)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Landgericht Koblenz

Põhikohtuasja pooled

Hageja ja kostja vastuhagi menetluses: Stadtwerke Neuwied GmbH

Kostja ja vastuhagi esitaja: RI

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2003. aasta direktiivi 2003/55/EÜ maagaasi siseturu ühiseeskirjade kohta ning direktiivi 98/30/EÜ ⁽¹⁾ kehtetuks tunnistamise kohta artikli 3 lõiget 3 koostoimes A lisa punktidega b ja c tuleb tõlgendada nii, et olukord, kus gaasitarbijatele jäetakse õigel ajal ja otseselt teatamata gaasitarnete eelseisva tariifimuudatuse tingimustest, põhjusest ja ulatusest, on vastuolus sellise tariifimuudatuse kehtivusega?

2. Kui sellele küsimusele vastatakse jaatavalt:

Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2003. aasta direktiivi 2003/55/EÜ maagaasi siseturu ühiseeskirjade kohta ning direktiivi 98/30/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta artikli 3 lõige 3 koostoimes A lisa punktidega b ja c on eraõigusliku juriidilise isikuna (Saksa osäühinguna) tegutseva tarneettevõtja suhtes alates 1. juulist 2004 vahetult kohaldatav, kuna selle direktiivi nimetatud sätted on nende sätete sisu silmas pidades tingimusteta ja seega ei tule nende kohaldamiseks vastu võtta uut rakendusakti, ning need annavad kodanikule õigusi organisatsiooni suhtes, mis on hoolimata eraõiguslikust vormist riigi kontrolli all, sest riik on majandusüksuse ainosanik?

⁽¹⁾ ELT 2003, L 176, lk 57; ELT eriväljaanne 12/2, lk 230.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Verwaltungsgericht Halle (Saksamaa) 10. detsembril 2018 – TK
versus Land Sachsen-Anhalt**

(Kohtuasi C-773/18)

(2019/C 112/23)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Verwaltungsgericht Halle

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: TK

Vastustaja: Land Sachsen-Anhalt

Eelotsuse küsimused

1. Kas diskrimineeriva töötasusüsteemi raames tagantjärele toimuv töötasu protsentuaalne tõstmine kujutab endast uut diskrimineerimist, kui ühe palgaastme kõigi palgajärgkude tõusu protsent on ühesugune ja seetõttu muutub küll absoluutne, kuid mitte suhteline vahe diskrimineeritute ja mittediskrimineeritute vahel?
2. Kui esimesele küsimusele vastatakse jaatavalt, kas siis on töötasu selline protsentuaalne tõstmine kõikides vanuserühmades põhjendatud, kui tõstmine põhineb sellel, et algne töötasu jääb alla liikmesriigi põhiseaduses ette nähtud miinimumi?
3. Kas liidu õigusega, eelkõige direktiivi 2000/78/EÜ⁽¹⁾ artikliga 9, on vastuolus õigusnorm, mis näeb ette, et õigus saada vanuse alusel diskrimineeriva töötasu tõttu hüvitist, lõpeb kahe kuu möödumisel, kui
 - 8. septembril 2011. aastal kuulutatud kohtuotsuse C-297/10 ja C-298/10, ECLI:EU:C:2011:560 (Hennigs ja Mai) alusel hakkab tähtaeg sellele vaatamata kulgema, et asjaomase isiku suhtes ei kohaldata Saksamaa avaliku sektori töötajate kollektiivlepingut (Bundesangestelltentarifvertrag), vaid tema isiklik olukord vastab 9. septembri 2015. aasta kohtuotsuses C-20/13, ECLI:EU:C:2015:561 (Unland) esinenud olukorrale,
 - asjaomastel ametnikel ja kohtunikel (töötajatel) on eespool nimetatud kohtuotsust võimalik leida üksnes üldistest avalikest allikatest,
 - pärast eespool nimetatud kohtuotsuse tegemist on tööandjad eitanud selle ülekantavust ametnikele ning väielnud seejuures vastu vanuselise diskrimineerimise olemasolule, kusjuures seda õiguslikku seisukohta on vähemalt osaliselt levitatud ka väljapoole,